

Příloha 1:

Rozbor výsledků kontrol za sledované období 5.8.2013 – 22.1.2014

(zdroj potraviny na pranýři, zveřejněné prohřešky)

Odběr vzorků neprobíhá namátkově, ale na základě udání, popřípadě u vinařů následně po zjištění problémů s vínem na trhu. Nejsou tedy o nezávislý vzorek, nýbrž o vzorek vín s podezřením konzumentů!!!

Hlavní zdroj, který rozproudil debatu díky špatné interpretaci dat.

Přestupky dle balení a místa prodeje:

Typ/ místo	Vinař / výrobce	Vinotéka / prodejna	Tržnice/ Večerka	Supermarket / řetězec	celkem
Sudové víno	9	35	0	0	44
Lahvové víno	13	1	7	29	50
PET lahve	2	1	1	10	14
Burčák	1	7	2	0	10
celkem	25	44	10	39	118

Přestupky dle typu obalu a druhu vady nebo prohřešku (bez burčáku):

Přičemž Falšované: 57 (Geografická, přídavek vody, příměsy cizích látek, ethanol z cukru)

Nejakostní: 46 (vada ve vůni chuti a vzhledu)

Nebezpečné: 5 (SO₂, sorban)

celkem 108

Typ/ vada	Geografický původ	Přídavek vody	Syntetické příměsy	Vzhled, vůně a chuť	Ethanol z cukru	Kyselina sorbová/SO ₂	
Sudové víno	4	7	16	24	9	2	62
Lahvové víno	0	10	18	25	9	1	63
PET lahve		5	8	7	3	2	25
Burčák							
celkem	4	22	42	56	21	5	150 *

* součet neodpovídá, neboť jedno víno může mít vícero závad.

Příloha č.2:

Článek z internetového deníku lidovky.cz ze dne 29.1.2014

Víno z vinotéky? Možná kupujete jen obarvenou vodu

Doporučujeme 29. ledna 2014 6:15 | Lidovky.cz

PRAHA - Více než polovina z padesáti případů prodeje nekvalitních potravin, zveřejněných od začátku roku zemědělskou inspekcí, připadá na nejrůznější značky vína. A vinaři bijí na poplach. Pančovaná vína totiž pocházejí nejen z regálů velkých obchodních řetězců, ale stále častěji z různých specializovaných prodejen moravského stáčeného vína nebo "vinoték" nabízejících údajně originální produkt za výhodně nízkou cenu.

To, co prodejci často prezentují jako víno od moravských producentů, je ale podle prezidenta Svazu vinařů ČR Tibora Nyitray je obyčejný podvod. Lidé podle něj nekupují levné víno, ale spíš drahou vodu. "Připravujeme návrh nějakého opatření, protože problém už nabývá neskutečných rozměrů. To, co různé údajné vinotéky, trafiky a podobně nabízejí, nemá s vínem mnoho společného," říká Nyitray.

Případy, které Státní zemědělská a potravinářská inspekce zveřejňuje na internetových stránkách, dokládají, že prodejci často nabízejí z nerezových KEG sudů nebo PET lahví víno uměle doslazované syntetickým glycerolem, ředěné nebo jinak upravované.

Inspekce zvyšuje počet kontrol

"Věnujeme této situaci zvýšenou pozornost už zhruba tři roky, což se odráží v počtu kontrolovaných a laboratorně analyzovaných vzorků, který v letech 2011 až 2013 osciloval mezi 883 a 1090," reaguje mluvčí státní inspekce Pavel Kopřiva. Svaz vinařů upozorňuje například na podvod s prodejem značky sladkých vín Pálava, dovezené údajně ze Slovenska.

Ve vinotéce můžete místo vína dostat jen obarvenou vodu.

Na Slovensku se ale hrozny pálavy pěstují na pouhých 30 hektarech a do Česka slovenští vinaři toto víno nedovážejí. "Ale i u nás se pálava pěstuje jen na poměrně malé ploše. Takže se nejedná o odrůdu rozšířenou tolik, jak by se z nabídky těchto pochybných prodejců mohlo zdát," reaguje Miloš Michlovský, majitel vinařství Vinselekt Michlovský z Rakvic na Slovácku. "Je sice dobře, že to inspekce sleduje, ale chce to, aby stát byl na tyhle podvodníky přísnější. Aby například při opakovaném porušení norem dostal dotyčný zákaz činnosti," dodává.

Jako houby po dešti

Trafiky a stánky s nabídkou údajně moravského vína nebo prodejny označované často jako vinotéky přibývají v Česku (často v obchodních centrech) po desítkách. I jejich zásluhou loni u nás vzrostla spotřeba vína na více než 200 milionů litrů. Z toho dvě třetiny se dovážejí, jen třetina pochází z českých a moravských vinic. Pochybní prodejci pak vydávají často dovezená a upravená vína za domácí.

Litr sami nakupují za cenu kolem 25 korun. Což je suma, za kterou podle Svazu vinařů lze jen těžko kvalitní víno vyprodukovat. Nyitray soudí, že reálná prodejní cena ještě kvalitního vína začíná zhruba na 65 korunách za lahev s obsahem 0,7 litru. "Pokud výrobce současně deklaruje ověřené suroviny a původ, odkud víno pochází," říká šéf Svazu vinařů.

Prodej vína roste

"Kupovat víno z neoznačených PET lahví nebo čepované z KEG sudů znamená kupovat něco, u čeho nemáte garantovaný původ. Prodeje různých pochybných vinoték deformují celý trh," přidává se Martin Fousek, marketingový ředitel společnosti Bohemia Sekt, která je největším vinařským

uskupením v Česku a ovládá značky, jako jsou například Habánské sklepy, Víno Mikulov nebo Chateau Bzenec.

V loňském roce zaznamenaly největší vinařské společnosti nárůst prodeje především tichých vín, o něco méně pak sektů. Vinaři se shodují, že čeští konzumenti na jedné straně stále vybírají především podle ceny, ale už několik let roste i odbyt v kategorii dražších značek. "Struktura se pro nás vyvíjela pozitivně. Prodali jsme opět více dražších vín," komentuje za lídra vinařského trhu skupinu Bohemia Sekt její ředitel Ondřej Beránek. V nejlevnějších kategoriích, jimž se firma dlouhodobě nechce věnovat, zaznamenal Bohemia Sekt pokles až o 40 procent.

Zdroj: http://www.lidovky.cz/vino-z-vinoteky-mozna-kupujete-jen-obarvenou-vodu-fwm-/dobra-chut.aspx?c=A140128_110219_dobra-chut_mc

Příloha č. 3:

Článek Hodonínský deník ze dne 30.1.2014

Část vinařů útočí na fond i omezení prodeje sudových vín

30.1.2014 12:38

Břeclavsko, Hodonínsko – Vinařská asociace vyslovila podezření nad vyplácením podpor Vinařského fondu. Brojí také proti zákazu prodeje sudového vína.

Téměř půl roku studovali zástupci Vinařské asociace dokumenty týkající se podpor některých projektů Vinařského fondu. Vyžádali si je na základě zákona o poskytování informací. Výsledek je nepotěšil. Ředitel Vinařského fondu Jaroslav Machovec ale odmítl jakákoliv nařčení.

„Valná hromada bohužel konstatovala, že připomínky k fungování Vinařského fondu se ukázaly jako opodstatněné a rozhodla o dalším postupu. Zejména v případech podezření protizákonného vyplácení podpor," sdělil za výbor Vinařské asociace její místopředseda Jiří Maděříč.

Další místopředseda Petr Marek toto prohlášení upřesnil: „Jde nám hlavně o podporu v oblasti propagace a marketingu. Podle nás něco není v pořádku, to ale musí rozhodnout ti oprávněnější a odborníci," řekl ve středu Marek.

A naznačil: „Je špatně, když se některá podpora vinařů neděje ani řádně na základě projektu, ani smlouvy."

Konkrétnější být nechtěl. „Jde o podezření, nechceme nikoho soudit. Jedná se o prostředky vinařů. Ti by se měli postarat o to, aby se ukázalo, zda jde o protizákonný postup, či ne," prohlásil opatrně Marek.

Reakce? Machovec ve středu nechápal postup Vinařské asociace. „Domnívám se, že jsme nic neporušili. Ani nic netajíme. Předali jsme jim všechny dokumenty, o které žádali. To bylo už v červenci loňského roku. Od té doby se nám nikdo neozval. Nerozumím tomu a velmi mě to mrzí. Ať s námi jednájí," vyzval ředitel Vinařského fondu.

Závadné vzorky

Vinařská asociace, která vznikla jako konkurenční sdružení ke Svazu vinařů, se vyjádřila také k problematice omezení, či dokonce zákazu, prodeje vín v sudech. Svaz vinařů totiž v brzké době

chce navrhnout podobné opatření.

„Reagujeme na výsledky kontrol. Když asi každý druhý vzorek je závadný, tak něco není v pořádku. Jde hlavně o víno v takzvaných kegách. V těch se ani žádné moravské víno neprodává. Nelíbí se nám ani způsob prodeje v trafikách, večerkách a podobně.“ vysvětlil prezident Svazu vinařů Tibor Nyitray.

Zdůraznil, že by neměl být omezený prodej vína, které vinaři sami vyrobí a prodávají jako sudové přímo ve vinařstvích. „Chceme jen uchránit zákazníky před podvodem. Do nekvalitních vín se přidává nejen voda, ale také glycerol nebo barviva,“ doplnil.

Vinařská asociace však takové opatření nevidí jako účinné v boji proti nekvalitním nebo falšovaným vínům na trhu. „Podvodníkům nezáleží na tom, zda své patoky naplní do malé či velké nádoby. Řešení spatřujeme v efektivním využívání současných nástrojů, tedy posílení kontrol v terénu,“ uvedl Maděrič.

Zákaz prodeje sudových vín podle něj povede k přenesení problému do segmentu lahvových vín, a výrazně tak poškodí poctivé domácí vinaře. „Pro řadu těch menších i pro mnohé specializované prodejny s víny by byl tento zákaz likvidační,“ dodal.

Nyitray to odmítl a zopakoval, že řádní výrobci moravského vína se nemají čeho bát.

Příloha č.4:

Článek z internetového vydání deník.cz ze dne 4.2.2014

Zákaz prodeje sudových vín? Úvahy prý jsou

4.2.2014 12:05

Znojensko - Mezi vinaři se mluví o větší kontrole prodeje vína a zákazu prodeje sudového vína. Existenci jakéhokoli návrhu striktně popírá Svaz vinařů České republiky.

Vinotéka bez stáčeného vína. Tak by podle úvah některých zájmových skupin mohly vypadat vinotéky v zemi, pokud by se podařilo prosadit myšlenku na zákaz prodeje sudových vín. Někteří odborníci údajně zvažují tuto cestu jako možnost k zajištění prodeje kvalitního vína. V souvislosti s prodejem sudového vína také hovoří o jistém daňovém úniku.

„Podle informací vedoucího oddělení pro víno na ministerstvu zemědělství je navrženo znění vyhlášky, které by upravovalo prodej vín. My si naopak myslíme, že jakékoliv omezování trhu s vínem je kontraproduktivní a víceméně i likvidační pro některé segmenty trhu,“ uvedl Jiří Maděrič z Vinařské asociace České republiky.

Maděrič tvrdí, že návrh přichází se Svazu vinařů ČR a odkazuje na článek v denním tisku. To však kategoricky odmítá prezident Svazu vinařů Tibor Nyitray.

„Toto musím dementovat. Nic takového neexistuje. Žádný návrh ministerstvo nemá a my jsme ani nic podobného nepředkládali. Víme samozřejmě o problémech s prodejem sudového vína v různých trafikách a snažíme se to řešit. To, proč Vinařská asociace posílá médiím nějaké varování, je věc skupinky vinařů a jejich vlastních zájmů. O důvodech jejich postupu lze jen spekulovat,“ řekl

Znojemskému deníku Rovnost Nyitray.

Odpovědné instituce mají podle Maděriče dostatek nástrojů pro perzekuci, jen nemají lidi. „Jakékoliv omezení mohou přece případní falšovatelé obejít změnou obchodní značky či přepisem na jinou osobu. Proč může být pod etiketou s názvem moravského města, byť jako součást názvu firmy, nabízeno víno z ciziny?“ zauvažoval Maděrič.

Jako naprostý nesmysl hodnotí úvahy o případném zákazu prodeje sudových vín majitel společnosti Vinice Hnanice Evžen Kašpárek.

„Je to, jako byste chtěli zakázat prodej krájeného eidamu a prodávat jen zabalené kusy,“ přirovnal Kašpárek.

Podle podnikatele se o tomto problému mezi vinaři hovoří již delší dobu. „Vše je ovšem stále předčasné a je to na další diskusi. Osobně si myslím, že zrušení prodeje sudového vína je nereálná myšlenka. Změnit se musí především systém kontroly,“ řekl Kašpárek.

Naopak šéf největšího vinařství na Znojemsku, společnosti Znovín Znojmo Pavel Vajčner nepovažuje zákaz prodeje sudového vína za nereálnou úpravu prodeje. „O návrhu jsem slyšel, nyní je opět aktuální. Jde především o to, dostat pod kontrolu různé trafiky, které po celé republice prodávají stáčená vína různé kvality,“ uvedl Vajčner.

Ředitel naznačil, že je nutné získat přehled o prodeji menších balení vín. „Pomohlo by to ke kvalitě a zvuku českých a moravských vín. Navíc se domnívám, že malého vinaře by tato opatření vůbec nepoškodila. Mohl by dál své sudové víno prodávat doma. To by stát podporoval, ne omezoval,“ nastínil Vajčner.

Problém může být i v úniku DPH. „Právě různé prodejny a prodejní místa stáčeného vína jej prodávají bez DPH. Myslím si, že nová vláda bude hledat, jak těch asi dvacet procent vybrat, a právě zde se nabízí jedna z cest,“ doplnil Vajčner.

Jako likvidační vidí případný zákaz prodeje sudového vína spolujednatel jedné ze znojemských vinoték Petr Fila. „Pokud bychom chtěli vymýtiti nekvalitní, či dokonce pančovaná vína, bylo by potřeba zakázat prodej vína jako takového. Kontroly přece odhalily špatná vína i v lahvích. Řešením by mohlo být navýšení četnosti kontrol, případně zostření postihu,“ řekl podnikatel Fila.

Podle prodejce má nákup stáčeného vína své výhody. „Pokud zákazník kupuje sudové, může jej většinou ochutnat, přivonět k němu a poté se rozhodnout, které koupí. Naopak, pokud sáhne zákazník po láhvi vína šarže, kterou nezná, odnáší si vždy domů zajíce v pytli,“ myslí si Fila. Tvrdí také, že většina vinoték v zemi neutáhne svůj provoz jen z prodeje lahvových vín.

Autor: Dalibor Krutiš

Příloha č.4: Přepis rozhovoru Tibora Nyitraye pro rádio Brno ze dne 6.2.2014, vysíláno v 18:05. Záznam od 5:00 minuty

R: Když už jsme u prodeje vína, když už tady padl ten terminus technicus **vy prý chcete nějakým způsobem navrhnout omezení prodeje sudových vín, nebo těch vín, která se prodávají v takovém tom větším množství množství než jedna lahev v nějakých těch tankerech.** Je to pravda, nebo je to nějaký informační šum a nemá svaz vinařů takovou ambici něco měnit v legislativě.

TN: **No, jsem docela rád, že jste použila to podmiňovací slovo prý, protože „prý“ znamená, že to asi není úplně pravda a ono to pravda není vůbec, jako. Co je pravda, tak připravujeme nějaký soubor opatření, které by mohli přispět k vyčištění trhu od nekalých jevů.** Samozřejmě, když veznu celé spektrum, tak mají pak různé dopady a **my jsme žádný návrh vůči komukoliv kompetentnímu neučinily.** Probíhá diskuse, zamýšlíme se nad tím, testujeme, protože ten stav, který je aktuálně, tak nám samozřejmě je velice, velice nepříjemný a nejenom nám ale myslím si, že hlavně zákazníkům, který se dočkávají toho, že jsou obelstěni a obelháváni.

R: Co vás teda zlobí, co chcete čistit jak jste doslova uvedl před chvílí?

TN: Tak možná si posluchači vzpomenou, že před dvouma rokama jsme bojovali proti takovému tomu nápadu, zavést spotřební daň a vzhledem k tomu, spotřební daň na tichá vína, tzv nenulová sazba, ať se vyjádřím úplně přesně a při té příležitosti jsme vykonali sbírku vinařů a zadali jsme jedné velké poradenské firmě Ernst and Young analýzu dopadu, možného, zavedení spotřební daně. A při tom zkoumání jsme se dozvěděli mnoho, mnoho zajímavých věcí. Které nebyli ani tak zajímavé, že by nás pobavili, ale byli zajímavé protože **jsme zjistili co všechno nekalého se děje a vyústilo to až tak daleko, že jsme zadali novou zprávu, novou analýzu a ta nová analýza byla zaměřena na zkoumání černého trhu a možnosti boje proti tomu černému trhu.** Černý trh znamená nejenom to, že se něco prodává načerno, ale že se taky prodávají a uvádějí do oběhu vína která jsou špatně značená, je do nich něco přimícháváno ať už je to voda, cukr, alkohol, glycerol, barviva a v podstatě znamenají falšování toho vína, falšování třeba vína cizího za víno moravské, atd. A toto je stav, který nám velice nevyhovuje, protože jednak to poškozuje jméno vinařů, českých a moravských, a jednak to poškozuje trh a poškozuje to hlavně ty zákazníky, kteří jsou tím pádem klamáni.

R: Co se proti tomu dá dělat? Co se dá proti tomu dělat jiného než teď, protože pokud se samozřejmě na něco takového přijde tak padají tresty.

TN: Podívejte, my jsme zájmové sdružení vinařů České republiky, naši členové jsou všech možných kategorií, vinařů malých, střední, velcí, úplně miniaturní záhradkáři i někteří obchodníci s vínem, vinotékaři. Pro nás je samozřejmě zájem mít dobré podmínky, klimatické neovlivníme, ale ty tržní a ty regulativní tak ty jsme schopni nějakým způsobem ovlivňovat. Naším úkolem je stav popsat, našim úkolem je vymyslet možné způsoby, kterými bychom mohli docílit tu nápravu, zejména se jedná o některé, eventuálně legislativní, tzn úpravy nějakých zákonů, nebo předpisů, třeba souvisejících se značením původu jiná a podobně, ale tady už skoro není prostor, protože evropská unie docela pokryla tuto oblast svými směrnici a tyto jsou i v našem právu. A nebo, a to bude asi ten základní úhel pohledu a nejrychlejší, dbát o to aby stát si plnil svoji funkci dohlížet nad trhem, dohlížet nad tím jednak, že mi správně konáme a jednak ty co nabízí něco k prodeji tak nabízí poctivé zboží, po našem nabízí čisté víno, když se bavíme o víně. O to nám jde, aby prostě zákazník dostal čisté víno, to které očekává a to které si zaplatil. No k tomu bych chtěl říct, že jedná se o to, **že pokud tak z té analýzy vyplynulo tak z těch posledních čísel, které jsme dostali od SZPI tak téměř každý druhý kontrolní vzorek vykazoval tyto vady, tzn vykazoval vady spočívající v tom, že někdo do něčeho, nebudu tomu říkat víno, nalil vodu a to na úrovni**

na jeden litr až osum deci, tzn až 80% , někde mezi 30 – 80 %, aby to nepůsobilo tak fádně jako vodnatě, tak se do toho přidá trochu cukru, trochu alkoholu, trochu barviva a trochu glycerolu, což je taková látka, která šálí smysly vytváří taký libý pocit, nedá se jen tak poznat, ale vytváří pak pocit, že je to nápoj, který se takhle podává nebo ta tekutina je jakoby víno. Mnoho lidí je vedeno v úmyslu, třeba jak jste na začátku předeslala, že šetří peníze, tak kupují levnější vína.

R: A je to tak?

TN: To vám právě vysvětlím, nemusí být člověk příliš moc velký matematik, aby si to lehce spočítal, že pokud přijdu do vinotéky a tam zpravidla ani ne, ale spíš do těch nových míst, která vznikla jako výčepy vína, musím to tak použít, protože tam se to víno čepuje, ne rozlévá, ale čepuje z obalu, kterému se říká keg, no a tento obal je nezamykatelný, je nazaplombovatelný, je vratný takže může se do něho dostat cokoliv na kterékoli místě té dopravy, buď to už u toho kdo to tak namýchá, nebo u toho kdo to dopravuje, nebo u toho kdo to prodává. No a pokud se víno čepuje v místech jako jsou prodejny ovoce a zeleniny, trafiky, květinářství tak já si myslím že tam není velká očekávání toho, že tam bude kvalitní péče o víno a kvalitní znalosti o tom jak to víno prodávat a ověřit, že to víno je správné. **Čiže, pokud' se zákazník v každém druhém nákupu takového vína dočká toho, že mu není prodáváno litr vína, ale třeba jenom půl litra vína a zbytek voda, tak nekupuje levné víno, ale kupuje drahou vodu.** Protože samozřejmě, když to koupí za 60 nebo 70 korun a koupí si reálně jen půl litra vína tak je mnohem levněji si koupit lahev ověřeného vína a to, když má chuť, tak si ho zředit a nebo ho vypít celé, ale za stejné peníze dostane mnohem víc vína než ten nákup, který je pančovaný a ten který je falešný. **Nejsou to jen naše výmysly, ale ta fakta jsou jednoznačná a z těch kontrol vyplývá, že každý druhý nákup byl postižen touto vadou, nemluví o kvalitě, nekvalitě, ale o tom že je to víno falešné.**

R: Já jsem úplně šokovaná z toho čísla, protože to je naprosto neuvěřitelné. A vychází vám trochu vstříc zákazník, je přísný, požaduje vůbec kvalitu, protože v souvislosti s potravinami se u nás často mluví v té souvislosti, že nás zajímá hlavně cena a že tu kvalitu až tak nevyžadujeme při nákupu. |Je to u vína stejné, nebo je to jiné?

TN: Já myslím, že tento fenomén je u nás skutečně velice, velice rozšířený a to v jakékoliv oblasti. Dočkali jsme se různých skandálů v masu, před časem se začalo označovat máslo ne jenom máslo, ale jakýsi namýchaný tuk který se u nás prodával jako máslo. Pomazánková másla už se nemůžou tak nazývat pokud tam není máslo, atd. A u nás se bohužel dočkáme toho, že se prodává něco jako vinný nápoj, který je naředěný a který je takto i prodáván protože byl prodáván jako víno a zákazník si myslím očekává, že dostane víno. A jestli ho někdo obelstívá a lže mu a podvádí ho, tak ho zároveň i okrádá, protože pokud si koupí jen půl litra vína v nápoji který koupí v jedno litrovém jakémsi obalu, tak samozřejmě měl zaplatit jen za půl litru vína ne ještě za půl litru vody nebo glycerolu nebo dodávaného alkoholu. Takže mi samozřejmě je jedno z těch opatření větší vzdělávání a upozorňování zákazníků, aby byli ostražitější aby se věnovali nákupům v ověřených prodejnách a ne v poříděrných prodejnách, kde nějaká slečna, která prodává vedle noviny tak ještě prodává čepované víno a když se jí zeptáte tak o tom víně vůbec nic neví. Někdo jí tam to víno prostě dodal tak ona ho tam prodává. Myslím si, že každý by měl mít tolik rozumu, aby chránil sám sebe a ty svoje nákupy realizoval tam, kde s dá očekávat , že budou ty nákupy čistého vína tzn vinotéky, obchody, lahvová vína, když už teda víno, které je ze sudu tak u vinaře, nebo z nějakého veřejného ověřeného obchodníka, který už dlouho je na trhu a dá se předpokládat, že si navzájem věří.

R: A takovou první orientací může být jistě i cena, pokud je nějaká extrémně nízká, tak je jasné, že jak se říká, ani to hrozen nevidělo.

TN: No to je právě na tom to nejsmutnější, že ona cena by měla být extrémně nízká pokud by to víno mělo, nebo ten nápoj měl mít tu kvalitu. Tak samozřejmě pokud někdo říká, že prodává víno za 20 tak není ale ono se to spíš jeví opačně, že to co by se mělo prodávat za 20, 30 korun protože to má takovou hodnotu i včetně toho namýchání co tam vůbec nepatří, je to protizákonné a historicky je to prostě za to se usekávali ruce a ještě v roce 1907 podle zákona, který tehdy byl vydán tak ten kdo byl přichycen při pančování vína tak zaplatil tučnou pokutu a jednak šel ještě na měsíc do vězení, což by se mi teda velice líbilo, protože možná by to spoustu lidí, těch darebáků od toho odradilo, ale důležité je používat vlastní zdravý rozum, protože očekávat že v nějakémsi pofidérním prodejním místě se dočkám něčeho co je čisté a co je poctivé, když tam ještě navíc není ta odborná péče a ceny jsou relativně nízké, myslím si že ne. Stačí se potkat s nějakým vinařem, který jednoznačně řekne za kolik je schopný prodávat víno, které je poctivé právě moravské nebo české, tak myslím si že zdravý rozum. My se samozřejmě budeme snažit poukázat na ty nešvary a snažit se zabránit tomu aby se víno prostě prodávalo kdekoli.

R: Vy jste říkal, že chcete konzumenta vína v podstatě vzdělávat nebo šířit jakousi osvětu, máte na to nějaký plán, tím už se asi dostáváme k činnosti svazu vinařů a nebo i Vinařského fondu, který jste tady už zmínil.

TN: Ano a my jsme měli za to a VF je instituce, která slouží k tomu aby podporovala marketing vína a současná kampaň, která probíhá a navazuje na ty předchozí tak vlastně říká, že naše vína mají zvuk. Oni mají skutečně zvuk, jsou velice oblíbené proto se taky někomu oplatí vydávat něco za moravské víno protože to moravské víno je jakoby záruka určité kvality a záruka toho, že to víno je od nás, takže určitý projev patriotismu, ale nicméně je to dokazatelné že vína z naší produkce se prostě dostala na takovou úroveň, že se klidně vyrovnají jakémukoliv vínu ze zahraničí, samozřejmě v těch příslušných cenových kategoriích. Máme obrovské množství medailí, které jsme obdrželi na světových výstavách, podobně jednotliví vinaři, slavnější, méně populárnější, více populárnější prostě jsou vidět, dá se o nich číst. Stačí se podívat na výsledky nebo na stránky, které má národní vinařské centrum, wineofczechrepublic.cz, kde ty výsledky jsou zveřejněny. To znamená na jedné straně máme výborná vína a ta jako taková je propagujeme a na druhé straně někdo nám podráží nohy tím, že nějaký patok napančovaný nabízí jako moravské víno. Takže toto je jev který ze všech pohledů těch institucí, který se tím zabývají je negativní a nežádoucí a musíme proti němu bojovat.

R: No a právě, jak?

TN: No to právě jak, je to nejsložitější, protože my samozřejmě jsme zájmová organizace, která nemůže vytvářet nějaké domobrany a nějaké bojůvky a někde vtrhávat do nějakých výroben ani nechci říkat do vinařství ale do nějakých mýcháren, nebo něčeho takového.

R: ... a rovnou sekat ty ruce ...

TN: A rovnou sekat ruce, to by bylo ideální, ale asi to neprojde, ale každopádně můžeme teď, když nastolila se nová politická garnitura tak **v podstatě v loňském roce v patnáct v říjnu jsme dostali tu analýzu od té společnosti** nebylo s kým jednat, protože samozřejmě se konstituovala nová vláda konstituoval se nový parlament. **No a teď jsme zahájili ta jednání a protože deklarace všech zúčastněných stran jsou dost jasně zdělovány.** Všichni chceme aby domácí výrobci, domácí potraviny, domácí trh byl chráněn a tak teď je budeme žádat. Problém je v tom, že my třeba nemáme problém s komunikací s SZPI, ale jich je tam jenom pár, oni na ty novovzniklá místa jako je tisíce večerek, tisíce obchodů se zeleninou a ovocím, tisíce různých květinářství a trafik, kde se čepuje víno, což nikde nebylo. Tak na to oni teď kapacitně vůbec nestačí, protože i těch vinařů je dost a musí kontrolovat i vinaře, což je správné ale myslím si, že tady je úloha státu neodmyslitelná a plus budeme navrhovat nějaká další opatření, která by třeba směřovala k tomu že se jednoznačněji

rozliší naše víno od zahraničních vín, jak v láhvi tak i třeba v tom jiném obale, který bude třeba přípustný, takže těch možností je vícero, my je teď testujeme a budeme, samozřejmě po konzultacích s těmi příslušnými orgány tak předložíme nějaký komplexní návrh, kterým, o který budeme bojovat.

R: Tak a já se budu těšit, až nějaký konkrétní výstup bude, tak budou nějaké konkrétní nápady tak , že znovu přijdete znovu do našeho vysílání a posluchače s ním seznámíte.

TN: Velice rád bude to to vzdělávání, takže se těším taky.

R: Hostem pořadu byl TN prezident SVČR, díky za váš čas a určitě zase někdy na vlnách českého rozhlasu Brno na slyšenou a příjemný podvečer vám přeje Jana Ondryášová.

Zdroj: <http://prehovac.rozhlas.cz/audio/3057932>